

Zemlényi Zoltán kutatja családjá kecskeméti emlékeit

A Budapesten élő Zemlényi-Kovács Zoltán dédnagymamája családjával majdnem két évtizeden át, 1919 és 1938 között Kecskeméten élt. Az 1890-ben született hölgy nyolcvannégy évesen, 1974-ben kezdte el megírni élete naplóját, mely visszaemlékezéseit tartalmazza. Becenevén Tenzi néni 1987-ben halt meg Budapesten, de Kecskeméten töltött éveire mindig szívesen emlékezett. A négyszáz sűrűn tele írott naplót fia, Lulu őrizte, majd dédunokájához, Zoltánhoz került, aki szeretne könyvet formálni a családregénynek is beillő életrajzból. Kutatómunkája során a közelmúltban eljutott Kecskemétre is, ahol a család itteni gyökereit keresi.

A történetet minden bizonnyal még érdekesebbé teszi olvasóink számára, hogy a fiatallembert gyakorlatilag az egész ország ismeri. Zemlényi Zoltán 1985-ben, tizenöt évesen szenvedett súlyos autóbalesetet. Fizikai és szellemi „feltámaszásáért” nemcsak orvosai és családja tettek sokat, hanem ő maga is. Élete hosszú éveken át szó szerint nyitott könyv volt az emberek előtt, hiszen a mind teljesebb életért folytatott keserves, mégis felemelő küzdelméről, majd sorsának további alakulásáról több kötete is megjelent.

Az egykori Z. Z. ma már ZKZ néven újságíró, évek óta lezárta múltját, nem is szeretné, ha ezt firtatná bárki, ezért megfogadta: nem ír több könyvet. Azonban a nemrégiben, nagyapja halála után hozzákerült napló annyira lenyűgözte, hogy ismét felébredt benne a szenvedély: dédnagymamájának naplóját könyvé szeretné formálni, kiegészítve korabeli fotókkal, dokumentumokkal. Ebben számít a kecskeméti segítségére is, hiszen az itt töltött évek alatt az Aigner családot nagyon sokan megismerték.

– Erdélyi származású dédnagymamám, akit keresztneve – Hortenzia – alapján mindenki csak Tenzinek szólí-

Egy 1932-ben készült Fanto-fotó az Aigner-házból. Balra Aigner Gusztáv és Tenzi, mellette egy ismeretlen házaspár, fölül balra Aigner Béla (Lulu), jobbra fönt pedig testvére Laci

tott, 1907-ben ment feleségül Aigner Gusztávhoz – mondta el lapunknak Zemlényi-Kovács Zoltán. – Férje 1910-től dolgozott tanárként, előbb az akkor még Magyarországhoz tartozó, később elcsatolt helyeken, de 1919-ben Budapesten találkozott a kecskeméti Földműves Iskola akkori igazgatójával, Nyárády Jánossal, akit még Erdélyből ismert. Az ő hívására költöztek a híros városba, ahol Aigner Gusztáv 1927-ig tanárként, azt követően 1938-ig pedig az iskola igazgatójaként tevékenykedett. Dédnagymamám naplójában sok mindent leírt erről az időszakról, de úgy érzem, hogy kecskeméti kötődéseikről még sok minden előkerülhetne, ami a készülő könyvet gazdagíthatná. Az Aigner családot nemcsak dédnagymamám férjének munkája révén ismerték az itteniek. Komoly, mozgalmas társasági életet is éltek. Tenzi néni jól zongorázott, és gyakran teniszezett Nyárády János feleségével. Nyárády sokszor invitálta kártyázni Aigner Gusztávot, törzshelyük volt a kecskeméti körében jól ismert egykori Beretvás Szálló. Előfordulhatnak a legendás Fanto fotós dinasztia felvételein, és az idősebb helyiek között is élhetnek még olyanok, akik őriznek rokonaimhoz kötődő személyes élményt, tárgyi emlékeket. Huszonhárom éves koráig itt élt Béla, becenevén Lulu fiuk is, aki az

akkori Reál Gimnáziumban tanult, majd Jogakadémiát végzett, később pedig abban a Kecskemét és Vidéke Takarékpénztárban dolgozott, melynek akkor Winkler István volt az igazgatója. Bátyja, László a Fiú Felső Kereskedelmi Iskolában tanult, majd Pestre került a Zeneakadémiára, tehetséges zongorista volt.

Zemlényi-Kovács Zoltán segítségünkkel megtalálta azt a házat is (fotója címlapunkon látható), amelyben annak idején Aignerék éltek Kecskeméten, és amely ma is a Műkertváros peremén, a Parasztfőiskola területén áll. Reméli, cikkünk is segíthet abban, hogy további információkhoz jusson Tenzi néniel és családjával kapcsolatban. Zoltán a dédnagymama naplóját nagyapja – Aigner Béla, Lulu – halála után, 2007-ben kapta meg nagymamájától. Megragadta a napló lenyűgöző stílusa, úgy érzi, hogy irodalmi értékű alkotást örökölt. Ezért döntött úgy, hogy könyv formájában adja ki, kiegészítve azokkal az információkkal, emlékekkel, dokumentumokkal, fotókkal amelyekhez hozzájut. Ebben várja a kecskeméti közreműködését is, azt kérve, hogy akinek bármilyen – akár szóbeli, akár írott vagy tárgyi – emléke van az Aigner családdal kapcsolatban, azt juttassa el a Kecskeméti Lapokhoz, mi pedig természetesen továbbítjuk Zemlényi-Kovács Zoltánnak.

Sipiczki S. – Szász A.

Tenzi írásai a Kecskeméti Lapokban

A Kecskeméten töltött évek alatt Tenzi néni családi emlékeit feldolgozó novellái megjelentek a korabeli Kecskeméti Lapok hasábjain. Erről így ír naplójában:

„Két történet a múltból

Kecskeméti tartózkodásunk alatt több kisebb emlékeket dolgoztam fel, amelyeket egy véletlen folytán a Kecskeméti Lapok főszerkesztője (Rácz Béla – a szerk.) is elolvasott. Kérte, hogy lekötölhesse őket sorjában a lapjában, amitől én húzódoztam, mert hisz a saját szórakozásomra, magamnak írtam meg, nem a nagyközönség számára. Végül is Guszti biztatására átadtam párat, bár a lapok is megvannak, siralmas állapotban, ahogyan a II. világháború katonái meghagyták.

Az egyik konyhaládában voltak összekötözve több más részünkre kedves emlékekkel, azonban ők pénzt, kincseket kerestek, helyettük papírt találtak, ami nem volt részükre érték, hát széthányták, összetaposták és más egyéb célra használták fel.

Mindössze kettőt sikerült összeragasztgatni, a többi a múlté. Ezt a kettőt szeretném ezeken a lapokon megörökíteni, hogy amíg ez a füzet meglesz, a megszentelt két emlékem is éljen, ki tudja meddig?”

(Az Annus című írás a Kecskeméti Lapok 1935. szeptember 15-ei számában, a másik, A két imposztor címmel az október 13-ai számban jelent meg – a szerk.).

További részletek:

http://sajatutad.hu/elvezzuk_az_eletet/ csaladi-torteetek/tenzi-naplója
http://sajatutad.hu/elvezzuk_az_eletet/ csaladi-torteetek/r-day-100-ev
http://sajatutad.hu/elvezzuk_az_eletet/ csaladi-torteetek/air-day-air-mail
http://sajatutad.hu/elvezzuk_az_eletet/ fenykepezes/tanciskolaiemlek-1905